

PÁTÝ Z MUŠKETÝRŮ – prof. MUDr. KAMIL PROVAZNÍK, CSc.

Tři mušketýři byli údajně čtyři. Kdyby byl Kamil (prosím tímto čtenářskou veřejnost o shovívavost, budu o prof. Provazníkovi mluvit jako o Kamilovi, neboť čas a celoživotní soupeřnictví s ním mne k tomu opravňuje) o něco starší, bylo by jich pět. A proč že by byl pátým mušketýřem? Z mnoha formálních i lidských důvodů. Tak především má titul, který by ho i k vysoké hodnosti mušketýrské předurčoval. Je totiž od roku 2002 francouzským rytířem řádu Akademické palmy. Má frankofonní vzdělání a řekl bych, že i frankofonního ducha, což neumím přesně definovat, ale cítím to. A nemám tím na mysli jen znalost jazyka a odborné i krásné literatury a mnohaletou zkušenost z francouzských vědeckých pracovišť, čestné prezidentsví Spolku českých frankofonních lékařů a přátelství s mnoha předními francouzskými lékaři. A samozřejmě umí šermovat, před nějakým časem šermoval závodně a jsem si jist, že kdyby na to přišlo, pustil by se do boje kordem i dnes.

Ovšem vzhledem k tomu, že v současné době se spory kordem neřeší, používá v nich nesmlouvavě mozek a jazyk. A řekl bych, že jsou to zbraně stejně ostré a stejně účinné jak razanci a přesnosti, tak i eleganci. A když si představím, že by se stejnou náruživostí a urputností hájil své názory a pravdu zbraní, mohou ti šantalové, se kterými si to v diskusích rozdává, jen děkovat bohu za naši změkčilou dobu.

Kdyby tomu osud chtěl jinak a nenasměroval Kamila za vysokoškolskou katedru a na půdu neurofyziologických studií sbíhajících se do formování oboru hygieny pedagogického procesu v dnešním Státním zdravotním ústavu, stal by se dozajista politikem. Byl by určitě politikem oblíbeným, úspěšným a prozíravým a jsem přesvědčen, že i hojně voleným. Já osobně bych ho volil určitě, protože vím, že bych se na něho mohl spolehnout. Mělo by to ovšem jeden háček. Zřejmě by mu nevyhovovala žádná strana, protože každá z nich, i ta nejpřesvědčivější, má ve svém programu a konání tu a tam nějaké kulišárny. A ty on bytostně nesnáší a má na ně čuch jako prase na lanýž. Takže je možná dobře, že se nestal profesionálním politikem. Kdyby tomu tak bylo, určitě by se již dávno stal obětí atentátníka najatého „napříč politickým spektrem“. A to by bylo škoda. Za prvé lidsky, protože ho máme rádi

a za druhé proto, že by jeho politický talent přišel vniveč a nic bychom z něj neměli. Kdoví, zda by bez něho byl vůbec znovuvzkříšen Státní zdravotní ústav, zda by se nově koncipovala preventivní medicína, zda by vzniklo na 3. LF UK Centrum preventivního lékařství, zda by se tamtéž studovalo veřejné zdravotnictví, zda by existovala oborová rada Preventivní medicína postgraduálního doktorského studia biomedicíny. Bez něho by se jistě tu a tam nudily výbory několika mezinárodních a národních odborných společností a vědeckých rad.

Kdyby Kamil nebyl tím, kým je, nebyl tak mladý a nebyl ani mušketýřem, mohl by být dvorním ceremoniářem a vrchním organizátorem královských slavností. Protože jsem s ním organizoval několik mezinárodních kongresů, umím si živě představit, jak by to na příklad rozbalili s Haendlem při ohňostroji na Temži. Jenže zase štěstí, že to tak nebylo. Protože kdo jiný by tolik let řídil vědu a výzkum jako náměstek ředitele Státního zdravotního ústavu a jedenáct let vedl Centrum preventivního lékařství na 3. LF UK. A kdo jiný by s takovou urputností a výdrží držel otěže desetiletého postupného vydávání monumentálního Manuálu prevence v lékařské praxi. Třeba by se našel někdo jiný, ale nemělo by to zaručeně takový šmrnc a nebyla by při tom taková legrace.

Čtenář se zakrnělou fantazií si možná řekne, že by bylo lepší, kdybych tady uvedl nějakou faktografii. Jenže k čemu by bylo vypočítávat, že Kamil napsal 130 odborných publikací, byl spoluautorem 7 monografií, přednesl 36 přednášek v zahraničí a nespočetně doma, že řešil 10 projektů podpory zdraví Národního programu a 5 rozvojových projektů MŠMT. K čemu by také bylo zdůrazňovat, jakým je skvělým a obětavým moderátorem své početné a krásné rodiny. Nebylo by to k ničemu, protože, kdo ho zná, to dobře ví. A kdo to neví, měl by si své znalosti co nejrychleji doplnit. A navíc to o nikom moc neřekne. Ostatně byl by to první Kamil, který by takovouhle faktografii odmítl.

Takže si s ním připijme pohárem suchého francouzského vína. Já tak činím červeným, on dává přednost bílému. Aspoň tak to bylo do jeho sedmdesátky.

Lumír Komárek